

lov, gaa i en dobbelt Rétning, den ene er at sørge for at beskytte de bestaaende Navne, og — jeg vil gaa videre — i det hele taget beskytte alle velerhvervede Navnerettigheder; det andet Spørgsmaal, den anden Side af Sagen, som det efter min Mening gælder om at faa frem, er at fremkalde Slægtnavne, som vi i en saa overordentlig høj Grad savne her i Landet. Hvad det første Spørgsmaal angaar, skal jeg udtale, at Lovforslaget efter min Mening paa en meget heldig og hensigtsmæssig Maade har haft denne Side af Sagen for Øje. Det er jo noget ganske nyt i Lovforslaget. De Lovforslag, der tidligere have været forelagte Rigsdagen angaaende Navneforandring, have ikke indeholdt noget om Beskyttelse for Navne og Slægtnavne. Derfor forekommer det mig, at man maa være den ærede Minister meget taknemmelig, fordi han har taget dette Spørgsmaal frem og ved at tage det under sin Beskyttelse giver Haab om, at det maa kunne føres igennem; thi jeg anser det for at være meget vigtigt, at erhvervede bestaaende Navne beskyttes, og der vil sikkert være mange, der dele denne Opfattelse med mig. Men i Forbindelse dermed vil jeg dog sige, at det forekommer mig at være en stor Mangel ved Lovforslaget, at denne Beskyttelse, som man tilsigter at give, kun skulde gives de nu bestaaende Navne, men derimod ikke alle dem, der herefter erhverves. Det var derfor, jeg i Begyndelsen af mine Udtalelser rettede mig selv ved at sige, at jeg vilde have alle vel erhvervede Navnerettigheder beskyttede; ikke blot nu bestaaende Navne, men ogsaa alle de, der erhverves efter den Dag, Loven træder i Kraft, skulde beskyttes. Thi hvad vilde det hele ellers betyde? Der vilde opstaa en Klasse Navne, som man paa en vis Maade kunde kalde Navne af 1ste Klasse — det var alle de ved Lovens Udgivelse bestaaende Navne — som fik denne særegne Beskyttelse, og saa alle andre Slægtnavne, som derefter bleve dannede og optagne; de skulde ikke beskyttes, og man kunde paa samme Maade om dem sige, at de vare Slægtnavne af 2den Klasse. Det bør jo ikke være saa; er man først inde paa, at man skal have Beskyttelse for Navne, bør den udstrækkes til alle virkelige Slægtnavne, alle vel erhvervede Slægtnavne, Navne, som man enten nu besidder eller har faaet paa den Maade, Loven hjemler og anviser. — Der kunde maaske ved den første Del af Spørgsmaalet, saaledes som det er formuleret i Lovforslagets § 1, gøres en Be-

mærkning, og den vil jeg da ogsaa gøre, nemlig den, at den Beskyttelse, man tilsigter at give de bestaaende Navne, ikke strækker sig videre end dertil, at de ikke uden videre kunne *tages* af enhver; der vil; men der ligger ikke nogen Beskyttelse mod, at de kunne *gives*, nemlig ved kongelig Bevilling. Det forekommer mig, at der er nogen Ufuldkommenhed til Stede der. Det er ikke tilstrækkeligt, synes jeg, at Beskyttelsen gaar ud paa, at ikke enhver som helst uden videre kan tage disse Navne, de maa være saaledes beskyttede, at de heller ikke ved kongelig Bevilling kunne gives til andre. — Om der muligvis skal gøres nogen Restriktion i saa Henseende, skal jeg i Øjeblikket lade staa hen. — Det er ogsaa muligt, at den Beskyttelse, der er tiltænkt bestaaende Slægtnavne i § 1, gaar noget videre med Hensyn til, hvad der kan forstaaes ved Slægtnavne, end man rettelig bør gaa. Thi naar der staar, at man i det hele taget vil give Beskyttelse til en Person for det ham rettelig tilkommende Slægtnavn, opstaaer det Spørgsmaal, om et Slægtnavn, der er Navnet paa en Landsby eller Købstad eller et andet bekendt Sted her i Landet, heller ikke kan gives til andre, om altsaa f. Eks. den Mand, der er født, lad mig sige, i Ørsted, ikke maa tage eller kan faa Navn efter det Sted, hvor han er født. Det forekommer mig at være et Spørgsmaal, om der ikke der bør gøres nogen Begrænsning med Hensyn til, hvad der her kaldes det en Person rettelig tilkommende Slægtnavn. — Men jeg fremhæver først og sidst, at hvad der ligger mig paa Hjerte i Særdeleshed, er, at der maa sørges for, at Navne beskyttes, ikke blot de bestaaende Navne, men ogsaa de fremtidigt erhvervede. — Endelig kunde jeg endnu have Lyst til at gøre en Bemærkning til, hvad der staar i Slutningen af § 1, nemlig, at Justitsministeriet afgør endelig, hvorvidt en Begæring om at faa Beskyttelse for bestaaende Navne fyldestgør de ovennævnte Betingelser, altsaa bl. a. den Betingelse, at det er et en Person rettelig tilkommende Slægtnavn. Det er maaske nok mindre fyldestgørende. Thi erkender man først, at der er noget, der hedder Retten til Navne, altsaa at en Person har et ham rettelig tilkommende Slægtnavn, saa er det jo dog at gaa uden for det sædvanlige at unddrage ham Adgangen til at gaa til Domstolene for at faa denne Ret slaaet fast. Naar man altsaa siger, at det skal uden videre og endeligt kunne afgøres af Ministeriet, synes